

ſelv eje Kongetienden, kunne komme af med Skatten. Det er en Fordel, men det er en alt for lille Fordel, synes det mig. Der er for mig noget bedrøveligt i, at man ſaadan uden videre har forkaſtet en Menneſkealders Arbejde paa at afløſe Tienden, og i, at man her ſtaar op og ſiger, at alt dette er for intet at regne, Folketinget har intet Standpunkt taget i denne Sag, alſaa paa en Maade gøre Vøjer med hele Folketingsarbejdet i denne Retning. Dermed vil jeg ſlutte. Jeg vil ſtille mig til Forſlaget, ſom jeg gjorde ved 2den Behandling, idet jeg lader det paſſere. Og naar jeg nu ſaaledes lader Forſlaget paſſere, ſer det med nogen Sorg, fordi jeg tror, at Folketinget kunde have holdt lidt bedre igen og kunde have fordret noget mere. Jeg mener, at det havde været muligt at gennemføre en Del mere, hvis man havde villet.

Ordføreren (Berntſen): Det ærede Medlem fra Ribe (Buſt) beklagede ſig over, at jeg ikke havde ſvaret den ærede Rigsdagsmand fra Røge (Alberti). Deri tager det ærede Medlem fejl, men jeg undſkylder det ærede Medlem, thi han var formodentlig traværende paa en af ſine ſædvanlige Rejſer til Naſ og ved alſaa ikke, hvad der paſſerede. Det ærede Medlem har maaffe heller ikke haft Tid til at læſe Rigsdagstidenden, thi ellers kunde han have ſet, at jeg ogſaa ſvarede det ærede Medlem fra Røge, angaaende Spørgsmaalet om Folketingets tidligere Standpunkt. For Reſten intereſterer det mig, at det ærede Medlem ikke mindre end godt og vel 10 Gange har henholdt ſig til Rigsdagsmanden fra Røge. Det lader jo i det hele taget til, at det ærede Medlem intereſterer ſig meget for Rigsdagsmændene fra Røge, hvad de ſaa end hedde. Jeg ſvarede i Dag det ærede Medlem fra Ribe, fordi han gav Anledning til et Svar fra min Side; naar han ikke havde udæſtet et Svar, havde han heller ikke ſaaet den Beſted, ſom han nu har ſaaet. Naar det ærede Medlem talte om, at jeg var raſt i Bendingen o. ſ. v., ſaa vil jeg ſige, at i den Henſeende ſtaar det ærede Medlem ikke tilbage for nogen. Naar det ærede Medlem udtalte, at jeg ikke var i Stand til at „dupere“ ham, vil jeg dertil ſvare, at jeg gad ſet den Mand, der over-

hovedet kunde „dupere“ det ærede Medlem. Han mente, at jeg ikke rigtig vidſte, hvad Agravnerne havde forlangt, og ſaa ſøgte det ærede Medlem at imponere mig med at op- rulle en Løbeſeddel, ſom det ærede Medlem har, naar han rejſer rundt paa Møder, indeholdende Agravnerforeningens Program. Det gør mig ondt, at det ærede Medlem enten ikke har læſt eller ikke kunnet læſe dette Program, thi det er meget klart og tydeligt, at Agravnerne i deres Henvendelse til Rigsdagen forſt bede Rigsdagen om at fremme ſunde og tidſvarende Love og da navnlig ſaadanne Love, der kunne lætte Landbruget i Stand til vedblivende at fyldeſtøre de Krav, der maa ſtilles til Landets Hovederhverv, og ſaa nævner Agravnerforeningen en hel Række af Ting, ſom den ønsker fremmede, deriblandt „Begunſtigelse af Overenſkomſter, der angaa Tiendens Afløsning ſaabel i Forhold til private ſom til det offentlige“ (Sunderſen: Ja, Begunſtigelig!). Ja, Begunſtigelig af Overenſkomſter. Det ærede Medlem fra Ribe vil maaffe have, at der ſkulde have ſtaaet „mindelige Overenſkomſter“, men „tvungne Overenſkomſter“ kender jeg ikke noget til. Her er alſaa et Lovforſlag, ſom hviler paa Overenſkomſter, og naar de endelig ere ſluttede, ſaa komme Begunſtigeligerne. Den ærede Rigsdagsmand, der ſidder ved Siden af mig, ſpørger om, hvor de ere henne. Det er mærkeligt, at det ærede Medlem ikke kan ſe det af Lovforſlaget. Jeg vil dog ſige til det ærede Medlem, at derſom han og Landbruget i det hele taget kunde ſaa afløſt alle deres Prioriteter paa ſaa gode og billige Vilkaar ſom her Tienden, der jo faktisk er en Prioritet i de tiendeplichtige Ejendomme, vilde de være glade ved at ſlippe for Prioriteterne. (Sunderſen: Men beholde Prioritetsgælden!) Nej, ikke længere end i Løbet af 60 Aar, ſaa faar man den afbetalt paa meget billige Vilkaar, man faar Laan af Statskaſſen, ſlipper for Stempelafgift og for Afgiften til Tinglæsning og for Tiendekatten, ſom hviler derpaa, og dette, at Tiendekatten ophører, vil jo gøre det muligt, at Tienden kan ſaas paa billigere Vilkaar, end den ellers vilde kunne ſaas. Men jeg tror at turde paaftaa, at det, Folketinget her ſtaar i Begreb med at vedtage, er i fuld Overenſtemmelse med det, Agravnerne have forlangt.